

Max Herrmann

- 14. 5. 1865, Berlin – 17. 11. 1942, Theresienstadt
- Deutscher Literaturhistoriker und Theaterwissenschaftler
- Studierte Germanische Philologie und Geschichte (Freiburg, Göttingen, Berlin)
- Engagierte sich in der Gesellschaft für Theatergeschichte
- 1900: theaterwissenschaftlichen Vorlesungen innerhalb des Germanistischen Instituts an der Berliner Universität
- 1923: Theaterwissenschaftliche Institut
- 1942: wurde ins Altersghetto Theresienstadt transportiert

Werke

- **Albrecht von Eyb: Ein Bild aus der Zeit der deutschen Frührenaissance (1889) – Dissertation**
- **Leipziger Theater während Goethes Studienzeit (1890)**
- **Forschungen zur deutschen Theatergeschichte des Mittelalters und der Renaissance (1914)**
- **Die Bühne des Hans Sachs. Ein offener Brief an Albert Köster (1928)**
- **Die Entstehung der berufsmässigen Schauspielkunst im Altertum und in der Neuzeit (1962)**

Forschungen zur deutschen Theatergeschichte des Mittelalters und der Renaissance

- Poznatky z německé divadelní historie středověku a renesance
- Meistersinger – Hans Sachs
- Hlediště a jeviště; Dekorace, rekvizity, kostýmy; Herectví
- Věnuje se scénickým poznámkám u Sachse

Die Entstehung der berufsmässigen Schauspielkunst im Altertum und in der Neuzeit

- Postavy u Aischyla – typizace antického dramatu, herectví té doby, tradice římských komedií
- Pomponius Laertus – průkopník nového herectví
- Cherea – zakladatel nového způsobu herectví

Vorlesungen

- Über Theaterkunst (1918) – O divadelním umění
- dramatik, herec, režisér, divadelní publikum (obecenstvo na prvním místě, pak jeviště, herecké umění a „künstlerische Leitung der Vorstellungen = režie, drama tam chybí)
- Geschichte des Theaters in Deutschland
- Die Einführung in Theaterwissenschaft und Theatergeschichte

Herrmannův přínos

- Vznik divadelní vědy jako vědní oboru – odtržení od literární vědy, historie a germanistiky
- Moderní divadelní věda jako univerzitní obor
- Začal od sebe odlišovat pojmy das DRAMA a das THEATER
- Divadlo jako specifické umění sociálního charakteru – publikum
- Divadlo tou dobou „nižší“ umění – Hochkunste jsou Literatur-, Musik- a Bildkunstgeschichte
- Postup: nastolit problém, kriticky posoudit shromážděný materiál, provést rekonstrukci divadelní minulost (pozitivismus)
- Das Erlebte, das Erlente, das Ererbte
- Theaterwissenschaftliches Institut an der Universität Berlin (1923)
- Rozhodující divadelní umění je herectví (Schauspielkunst) – zakladatel novodobého herectví Francesco de Nobili (Cherea)

Prožívání divadelního prostoru

- „Jevištní umění je umění prostorové.“ – neboť se odehrává v reálném prostoru
- Předvádění pohybu lidí v prostoru – Kunstraum=umělecký prostor (prožitek, při němž se prostor jeviště proměňuje v prostor jiný)
- A) dramatik: přenesení slovního obrazu do jevištního prostoru
- B) herec: herecké umění klíčové – herec si přetvoří prostor jeviště v de facto neexistující reálný prostor (naturalistické x psychologické pojetí role)
- C) publikum: skryté vcítění (Nacherleben)
- D) režisér: eliminovat rozdílné prožívání prostoru dramatik-herec-publikum
- - neexistuje prostorový prožitek, ale prožitky
- Jen génius je tajnou silou a mistrovským výkonem schopen proměnit tuto mnohovrstevnatost v jednotu.